

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 29. júna 2010*

Vo veci C-28/08 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 23. januára 2008,

Európska komisia, v zastúpení: C. Docksey a P. Aalto, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ktorú v konaní podporujú:

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: E. Jenkinson a V. Jackson, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci J. Coppel, barrister,

* Jazyk konania: angličtina.

Rada Európskej únie, v zastúpení: B. Driessen a C. Fekete, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania v odvolacom konaní,

ďalší účastníci konania:

The Bavarian Lager Co. Ltd, so sídlom v Clitheroe (Spojené kráľovstvo), v zastúpení:
J. Webber a M. Readings, solicitors,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

ktorú v konaní podporujú:

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: B. Weis Fogh, splnomocnená zástupkyňa,

Fínska republika, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,

Švédске královstvo, v zastúpení: K. Petkovska, splnomocnená zástupkyňa,

vedľajší účastníci konania v odvolacom konaní,

Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov, v zastúpení: H. Hijmans, A. Scirocco a H. Kranenborg, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, R. Silva de Lapuerta a C. Toader, sudcovia A. Rosas, K. Schiemann, E. Juhász (spravodajca), G. Arestis a T. von Danwitz,

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. júna 2009,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 15. októbra 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Komisia Európskych spoločenstiev vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 8. novembra 2007, Bavarian Lager/Komisia (T-194/04, Zb. s. II-4523, ďalej len „napadnutý rozsudok“), v rozsahu v akom tento rozsudok zrušil rozhodnutie Komisie z 18. marca 2004 (ďalej len „sporné rozhodnutie“), ktorým sa zamieta žiadosť podaná The Bavarian Lager Co. Ltd (ďalej len „Bavarian Lager“) s cieľom získať úplný prístup k zápisnici zo stretnutia konaného 11. októbra 1996 v rámci konania o nesplnení povinnosti (ďalej len „stretnutie z 11. októbra 1996“).

Právny rámec

- 2 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355) ukladá členským štátom povinnosť, aby zabezpečili ochranu základných práv a slobôd fyzických osôb, a najmä ich práva na súkromie v súvislosti so spracovaním osobných údajov, s cieľom zabezpečiť voľný tok osobných údajov v Európskom spoločenstve.

- 3 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102) bolo prijaté na základe článku 286 ES.

- 4 Odôvodnenia č. 1, 2, 5, 7, 8, 12, 14 a 15 nariadenia č. 45/2001 alebo niektoré ich časti stanovujú:

„(1) Článok 286 [ES] požaduje, aby sa na inštitúcie a orgány spoločenstva uplatňovali akty spoločenstva o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov a voľný pohyb takýchto údajov;

(2) Plne vyvinutý systém ochrany osobných údajov si vyžaduje nielen ustanovenie práv pre dotknuté osoby a povinností pre tých, ktorí spracúvajú osobné údaje, ale aj primerané postihy pre narušiteľov a monitorovanie nezávislým dozorným orgánom;

...

(5) Nariadenie je nevyhnutné na to, aby poskytlo jednotlivcom zákonne vynutiteľné práva...

...

(7) Osoby, ktoré majú byť chránené, sú tie, ktorých osobné údaje spracovávajú inštitúcie alebo orgány spoločenstva v akejkoľvek súvislosti...

(8) Zásady ochrany údajov by sa mali uplatňovať na všetky informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej osoby. ...

...

(12) Jednotné a zhodné uplatňovanie pravidiel ochrany základných práv a slobôd jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov by malo byť zabezpečené v celom spoločenstve;

...

(14) Na tento účel majú byť prijaté opatrenia, ktoré sú záväzné pre inštitúcie a orgány spoločenstva. Tieto opatrenia by sa mali uplatňovať na každé spracovanie osobných údajov všetkými inštitúciami a orgánmi spoločenstva, pokiaľ je toto spracovanie realizované pri výkone činností, z ktorých časť alebo všetky spadajú pod pôsobnosť práva spoločenstva;

(15) Ak takéto spracovanie realizujú inštitúcie alebo orgány spoločenstva pri výkone činností spadajúcich mimo pôsobnosť tohto nariadenia, najmä tých, ktoré sú stanovené v hlavách V a VI Zmluvy [o EÚ v znení pred Lisabonskou zmluvou], zaručí sa ochrana základných práv a slobôd jednotlivca s riadnym zreteľom na článok 6 [tejto Zmluvy o EÚ]. Prístup k dokumentom vrátane podmienok prístupu k dokumentom obsahujúcim osobné údaje je upravený pravidlami prijatými na základe článku 255... ES, ktorých pôsobnosť zahŕňa hlavy V a VI [uvedenej Zmluvy o EÚ].“

5 Článok 1 nariadenia č. 45/2001 stanovuje:

„1. V súlade s týmto nariadením chránia inštitúcie a orgány zriadené zmluvami o založení Európskych spoločností alebo na ich základe, ďalej len ‚inštitúcie alebo [a – *neoficiálny preklad*] orgány spoločenstva‘, základné práva a slobody fyzických osôb, a najmä ich právo na súkromie vzhľadom na spracovávanie osobných údajov, a neobmedzujú ani nezakazujú slobodný pohyb osobných údajov medzi sebou navzájom alebo recipientom s výhradou vnútroštátneho práva členských štátov vykonávajúcich smernicu 95/46...

2. Nezávislý dozorný orgán ustanovený týmto nariadením, ďalej len [E]urópsky dozorný úradník pre ochranu údajov, monitoruje uplatňovanie ustanovení tohto nariadenia na všetky operácie spracovania vykonávané inštitúciou alebo orgánom spoločenstva.“

6 Článok 2 tohto nariadenia stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

- a) ‚osobné údaje‘ znamenajú akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby, ďalej len ‚dotknutá osoba‘; identifikovateľná osoba je ten, kto môže byť priamo alebo nepriamo identifikovaný s odvolaním sa na identifikačné číslo, alebo na jeden alebo viacero faktorov špecifických pre jeho alebo jej fyzickú, fyziologickú, duševnú, hospodársku, kultúrnu alebo spoločenskú identitu;

- b) „spracovávanie osobných údajov“...znamená akúkoľvek operáciu alebo súbor operácií, ktoré sa s osobnými údajmi vykonávajú, či už automatizovane alebo nie, ako je zber, zaznamenávanie, organizácia, uchovanie, úprava alebo zmena, vyvolanie, konzultácia, použitie, zverejnenie prenosom, rozširovaním alebo iným sprístupnením, zoradením alebo kombináciou, blokovaním, vymazaním alebo zničením;

...“

7 Článok 3 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa uplatňuje na spracovávanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva, pokiaľ sa takéto spracovávanie realizuje pri výkone činností, z ktorých všetky alebo časť spadajú pod pôsobnosť práva spoločenstva.

2. Toto nariadenie sa uplatňuje na spracovávanie osobných údajov vykonávané úplne alebo čiastočne automatickými prostriedkami a na spracovávanie inými ako automatickými prostriedkami u tých osobných údajov, ktoré tvoria časť archivačného systému alebo sú určené na tvorbu časti archivačného systému.“

8 Podľa článku 4 toho istého nariadenia:

„1. Osobné údaje musia byť:

- a) spracovávané spravodlivo a zákonne;
- b) zhromažďované na konkrétne, explicitné a legitímne účely a ďalej nespracovávané spôsobom nezlučiteľným s týmito účelmi. ...

...“

9 Článok 5 nariadenia č. 45/2001 stanovuje:

„Osobné údaje môžu byť spracovávané, iba ak:

- a) je spracovanie nevyhnutné pre výkon úlohy realizovanej vo verejnom záujme na základe zmlúv o založení Európskych spoločenstiev alebo iných právnych nástrojov prijatých na ich základe alebo pri legitímnom výkone úradnej právomoci zverenej inštitúcii alebo orgánu spoločenstva, alebo tretej strane, ktorej sú údaje poskytnuté, alebo
- b) je spracovanie nevyhnutné kvôli súladu s právnymi záväzkami, ktorým podlieha prevádzkovateľ, alebo

...

d) dotknutá osoba jednoznačne dala svoj súhlas...

...“

¹⁰ Článok 8 tohto nariadenia, nazvaný „Prenos osobných údajov príjemcom iným, ako sú inštitúcie a orgány spoločenstva, ktorí podliehajú smernici 95/46...“, stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté články 4, 5, 6 a 10, môžu byť osobné údaje prenášané iba príjemcom podliehajúcim vnútroštátnemu právu prijatému na vykonávanie smernice 95/46...:“

a) ak príjemca preukáže, že údaje sú nevyhnutné na plnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo podlieha výkonu verejnej právomoci, alebo

b) ak príjemca preukáže nevyhnutnosť prenosu údajov a ak nie je žiaden dôvod predpokladať, že môžu byť dotknuté legitímne záujmy dotknutej osoby.“

- 11 Článok 18 uvedeného nariadenia, nazvaný „Právo dotknutej osoby namietat“, stanovuje:

„Dotknutá osoba má právo:

- a) namietat' kedykoľvek z presvedčivých dôvodov týkajúcich sa jej situácie voči spracovaniu údajov týkajúcich sa jej samej s výnimkou prípadov pokrytých článkom 5 písm. b), c) a d). Ak je námietka opodstatnená, dané spracovanie už nesmie zahŕňať tieto údaje;
- b) byť informovaná predtým, než sú osobné údaje poskytnuté po prvýkrát tretím stranám, alebo predtým, než sú použité v ich mene na účely predaja formou priameho marketingu, a právo obdržať výslovnú ponuku práva namietat' zdarma voči takémuto poskytnutiu alebo použitiu.“
- 12 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) definuje pravidlá, podmienky a obmedzenia práva na prístup k dokumentom týchto inštitúcií uvedeného v článku 255 ES. Toto nariadenie sa uplatňuje od 3. decembra 2001.
- 13 Podľa odôvodnenia č. 1 nariadenia č. 1049/2001:

„Druhý pododsek článku 1 Zmluvy [o EÚ v znení pred Lisabonskou zmluvou] zakotvuje koncepciu otvorenosti konštatujúc, že zmluva znamená nové štádium v procese

vytvárania stále užšieho zväzku medzi národmi Európy, v ktorom sa rozhodnutia prijímajú čo najotvorenejším spôsobom a čo najbližšie k občanom.“

14 Podľa odôvodnenia č. 2 tohto nariadenia:

„Otvorenosť umožňuje občanom tesnejšie sa zapájať do rozhodovacieho procesu a zaručuje, že v demokratickom systéme sa administratíva stáva legitímnejšou, efektívnejšou a zodpovednejšou voči občanovi. Otvorenosť prispieva k posilneniu princípov demokracie a úcty k základným právam, ako to ustanovuje článok 6 Zmluvy o EÚ [v znení pred Lisabonskou zmluvou] a Charta základných práv Európskej únie [ďalej len ‚charta‘].“

15 Odôvodnenia č. 4 a 11 uvedeného nariadenia stanovujú:

„(4) Účelom tohto nariadenia je čo najúčinnnejšie uplatniť právo verejnosti na prístup k dokumentom a ustanoviť pre tento prístup všeobecné pravidlá a obmedzenia v súlade s článkom 255 ods. 2... ES.

...

(11) V zásade majú byť všetky dokumenty týchto orgánov prístupné verejnosti. Je však potrebné chrániť niektoré verejné a súkromné záujmy prostredníctvom výnimiek. Orgány majú mať právo chrániť svoje vnútorné porady a rokovania v prípadoch, keď je potrebné zachovať ich schopnosť plniť úlohy. Pri posudzovaní výnimiek majú orgány zohľadniť tie zásady v právnych predpisoch spoločenstva, ktoré sa týkajú ochrany osobných údajov vo všetkých oblastiach činnosti únie.“

16 Podľa článku 2 nariadenia č. 1049/2001, nazvaného „Adresát a rozsah pôsobnosti“:

„1. Každý občan únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte má právo na prístup k dokumentom orgánov v súlade s pravidlami, podmienkami a obmedzeniami určenými v tomto nariadení.

2. Orgány môžu v súlade s týmito istými zásadami, podmienkami a obmedzeniami umožniť prístup k dokumentom ktorejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom členskom štáte.

3. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Európskej únie, ktoré niektorý z orgánov má, to znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo dostal a ktoré má v držbe.

4. Bez toho, aby boli dotknuté články 4 a 9, dokumenty sa sprístupnia verejnosti buď na základe písomnej žiadosti, alebo priamo v elektronickej forme alebo prostredníctvom registra. Najmä dokumenty vypracované alebo obdržané v priebehu legislatívneho procesu sa sprístupnia priamo v súlade s článkom 12.

5. Na citlivé dokumenty, ako sú definované v článku 9 ods. 1, sa vzťahuje osobitné zaobchádzanie v súlade s týmto článkom.

...“

17 Podľa článku 4 tohto nariadenia, ktoré sa týka výnimiek z práva na prístup:

„1. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

...

b) súkromia alebo bezúhonnosti jednotlivca, predovšetkým v súlade s právnymi predpismi spoločenstva týkajúcimi sa ochrany osobných údajov.

2. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

...

— účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly,

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

...“

- 18 Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že „žiadateľ nie je povinný uviesť dôvod svojej žiadosti“.

Skutkové okolnosti

- 19 Skutkové okolnosti vedúce k tomuto sporu sú opísané v bodoch 15 až 28 a 34 až 37 napadnutého rozsudku takto:

„15 [Bavarian Lager] bola založená 28. mája 1992 na účely dovozu nemeckého piva určeného pre výčapy v Spojenom kráľovstve nachádzajúce sa predovšetkým na severe Anglicka.

16 [Bavarian Lager] však nemohla svoj výrobok predávať, keďže veľký počet prevádzkovateľov výčapov v Spojenom kráľovstve bol viazaný zmluvami o výhradnej kúpe, ktoré ich zaväzovali nakupovať pivo od určitých pivovarov.

- 17 Podľa Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 SI 1989/2390 (nariadenie Spojeného kráľovstva o dodávaní piva) sú britské pivovary, ktoré sú držiteľmi práv vo viac ako 2 000 pohostinstvách, povinné priznať prevádzkovateľom týchto zariadení možnosť nakupovať pivo pochádzajúce z iného pivovaru za podmienky podľa článku 7 ods. 2 písm. a) uvedeného nariadenia, že pivo je sudové a má objemový obsah alkoholu viac ako 1,2%. Toto ustanovenie je všeobecne známe ako ‚Guest Beer Provision‘ (ďalej len ‚GBP‘).

- 18 Väčšinu pív vyrábaných mimo Spojeného kráľovstva však nemožno považovať za ‚sudové piva‘ v zmysle GBP, a teda posledné uvedené ustanovenie sa na ne nevzťahuje.

- 19 Keďže [Bavarian Lager] sa domnievala, že GBP predstavuje opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia dovozu, a preto je nezlučiteľné s článkom 30 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 28 ES), podala Komisii listom z 3. apríla 1993 sťažnosť, ktorá bola zaregistrovaná pod číslom P/93/4490/UK.

- 20 V nadväznosti na svoje vyšetrowanie Komisia 12. apríla 1995 rozhodla o začatí konania proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska na základe článku 169 Zmluvy ES (teraz článok 226 ES). Dňa 28. septembra 1995 [Bavarian Lager] informovala o existencii tohto vyšetrowania a o tom, že 15. septembra 1995 zaslala Spojenému kráľovstvu výzvu. Dňa 26. júna 1996 sa Komisia rozhodla zaslť Spojenému kráľovstvu odôvodnené stanovisko a 5. júna 1996 uverejnila tlačové oznámenie o tomto rozhodnutí.

- 21 Dňa 11. októbra 1996 sa uskutočnilo... [stretnutie z 11. októbra 1996], na ktorom sa zúčastnili zástupcovia generálneho riaditeľstva (GR) Komisie ‚Vnútorý trh a finančné služby‘, Ministerstva obchodu a priemyslu Spojeného kráľovstva a zástupcovia konfederácie pivovarov spoločného trhu (ďalej len ‚KPST‘). [Bavarian

Lager] požiadala o účasť na stretnutí [z 11. októbra 1996] listom z 27. augusta 1996, ale Komisia odmietla jej žiadosti vyhovieť.

- 22 Dňa 15. marca 1997 oznámilo Ministerstvo obchodu a priemyslu Spojeného kráľovstva návrh zmeny GBP, podľa ktorého fľašové pivo môže byť predávané ako pivo s iným pôvodom rovnakým spôsobom ako sudové pivo. Po tom, čo Komisia dvakrát, 19. marca 1997 a 26. júna 1997, odložila svoje rozhodnutie zaslať Spojenému kráľovstvu odôvodnené stanovisko, vedúci oddelenia 2 ‚Uplatňovanie článkov 30 až 36 Zmluvy ES (oznámenia, sťažnosti, porušenia atď.) a odstraňovanie obmedzení obchodu‘ riaditeľstva B ‚Voľný pohyb tovaru a verejných zákaziek‘ GR ‚Vnútorný trh a finančné služby‘ v liste z 21. apríla 1997 [Bavarian Lager] oznámil, že s ohľadom na návrh novely GBP bolo konanie podľa článku 169 Zmluvy... prerušené a že odôvodnené stanovisko nebolo vláde Spojeného kráľovstva oznámené. Uviedol, že toto konanie bude ukončené, len čo zmenené GBP nadobudne účinnosť. Nové znenie GBP nadobudlo účinnosť 22. augusta 1997. V dôsledku toho odôvodnené stanovisko nikdy nebolo Spojenému kráľovstvu zaslané a Komisia nakoniec 10. decembra 1997 rozhodla, že konanie o nesplnení povinnosti odloží.
- 23 [Bavarian Lager] požiadala generálneho riaditeľa GR ‚Vnútorný trh a finančné služby‘ faxom zaslaným 21. marca 1997 o kópiu odôvodneného stanoviska v súlade s etickým kódexom [týkajúcim sa prístupu verejnosti k dokumentom Rady a Komisie [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 340, 1993, s. 41)]. Táto žiadosť bola rovnako ako opakovaná žiadosť zamietnutá.
- 24 [Rozhodnutím] z 18. septembra 1997... generálny tajomník Komisie potvrdil zamietnutie žiadosti zaslanej generálnemu riaditeľovi GR ‚Vnútorný trh a finančné služby‘.

- 25 [Bavarian Lager] podala proti rozhodnutiu z 18. septembra 1997 žalobu na Súd prvého stupňa, ktorá bola zapísaná do registra pod číslom T-309/97. Súd prvého stupňa rozsudkom zo 14. októbra 1999, Bavarian Lager/Komisia (T-309/97, Zb. s. II-3217), túto žalobu zamietol, keďže sa domnieval, že ochrana dotknutého cieľa, čiže umožniť členskému štátu dobrovoľne vyhovieť požiadavkám Zmluvy, prípadne mu poskytnúť príležitosť, aby vysvetlil svoj postoj, odôvodňovala pre ochranu verejného záujmu odmietnutie prístupu k prípravnému dokumentu, ktorý sa týkal fázy vyšetrovania v rámci konania podľa článku 169 Zmluvy....
- 26 Dňa 4. mája 1998 [Bavarian Lager] zaslala Komisii žiadosť o prístup k všetkým dokumentom poskytnutým do spisu P/93/4490/UK určenými jedenástimi spoločnosťami a organizáciami a tromi vymedzenými kategóriami osôb alebo podnikov na základe etického kódexu [týkajúceho sa prístupu verejnosti k dokumentom Rady a Komisie]. Komisia zamietla pôvodnú žiadosť z dôvodu, že [uvedený] kódex sa uplatní len na dokumenty, ktorých autorkou je Komisia. Opakovaná žiadosť bola zamietnutá z dôvodu, že Komisia nie je autorkou dotknutých dokumentov a že všetky žiadosti musia byť zaslané autorovi.
- 27 Dňa 8. júla 1998 [Bavarian Lager] podala sťažnosť u Európskeho ombudsmana, zapísanú do registra pod číslom 713/98/IJH, a listom z 2. februára 1999 spresnila, že by chcela získať mená zástupcov KPST, ktorí sa zúčastnili na stretnutí 11. októbra 1996, a mená spoločností a osôb patriacich do štrnástich kategórií označených [Bavarian Lager] v jej pôvodnej žiadosti o prístup k dokumentom obsahujúcim poznámky odovzdané Komisii v rámci spisu P/93/4490/UK.
- 28 Po výmene listov s ombudsmanom Komisia v októbri a novembri 1999 ombudsmanovi oznámila, že na 45 listov, ktoré zaslala dotknutým osobám so žiadosťou o súhlas s oznámením ich totožnosti [Bavarian Lager], dostala 20 odpovedí,

z toho 14 kladných a 6 záporných. Komisia odovzdala mená a adresy osôb, ktoré súhlasili s oznámením svojho mena. [Bavarian Lager] ombudsmanovi oznámila, že informácie poskytnuté Komisiou sú stále neúplné.

...

- 34 Elektronickou poštou z 5. decembra 2003 požiadala [Bavarian Lager] Komisiu o prístup k dokumentom uvedeným v bode 27 vyššie na základe nariadenia č. 1049/2001.
- 35 Komisia na túto žiadosť odpovedala listom z 27. januára 2004, v ktorom tvrdila, že niektoré dokumenty týkajúce sa stretnutia [z 11. októbra 1996] môžu byť zverejnené, ale upozornila [Bavarian Lager] na skutočnosť, že päť mien bolo v zápisnici zo stretnutia 11. októbra 1996 zakrytých, lebo dve osoby výslovne namietali proti zverejneniu svojej totožnosti a s ďalšími tromi sa Komisia nemohla skontaktovať.
- 36 Elektronickou poštou z 9. februára 2004 podala [Bavarian Lager] opakovanú žiadosť v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 s cieľom získať úplnú zápisnicu zo stretnutia 11. októbra 1996, obsahujúcu mená všetkých účastníkov.

37 [Napadnutým rozhodnutím] Komisia zamietla opakovanú žiadosť [Bavarian Lager]. Potvrdila, že nariadenie č. 45/2001 sa uplatní na žiadosť o zverejnenie mien ostatných účastníkov. Keďže [Bavarian Lager] nepreukázala nijaký výslovný a legitímny účel ani potrebu takého zverejnenia, požiadavky stanovené v článku 8 uvedeného nariadenia nie sú splnené a možno uplatniť výnimku uvedenú v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001. Komisia dodala, že aj keby sa pravidlá v oblasti ochrany osobných údajov nepoužili, mohla zverejnenie ostatných mien odmietnuť na základe článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, aby nebola ohrozená jej schopnosť viesť vyšetrowanie.“

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

20 Napadnutým rozsudkom Súd prvého stupňa zrušil sporné rozhodnutie.

21 Pokiaľ ide o prístup k úplnej zápisnici zo stretnutia z 11. októbra 1996, Súd prvého stupňa dospel v bodoch 90 až 95 napadnutého rozsudku k záveru, že žiadosť Bavarian Lager sa zakladá na nariadení č. 1049/2001. Súd prvého stupňa pripomenul, že podľa článku 6 ods. 1 tohto nariadenia nemusí žiadateľ o prístup odôvodniť svoju žiadosť, a teda nemusí preukázať nijaký záujem, aby získal prístup k požadovaným dokumentom a preskúmal výnimku z povinnosti oznámiť informácie stanovenú v článku 4 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia, ktorá platí v prípade, keby zverejnenie takéhoto dokumentu narušilo ochranu súkromia a bezúhonnosti jednotlivca.

- 22 V bodoch 96 až 119 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa preskúmal vzťah medzi nariadeniami č. 45/2001 a č. 1049/2001. Súd prvého stupňa uviedol, že odôvodnenie č. 15 nariadenia č. 45/2001 stanovuje, že na prístup k dokumentom, vrátane tých, ktoré obsahujú osobné údaje, sa vzťahuje článok 255 ES a zdôraznil, že podľa odôvodnenia č. 11 nariadenia č. 1049/2001 musia inštitúcie pri posudzovaní výnimiek zohľadniť tie zásady zakotvené právnych predpisoch Spoločenstva, ktoré sa týkajú ochrany osobných údajov vo všetkých oblastiach činnosti Únie, čiže aj zásady zakotvené v nariadení č. 45/2001.
- 23 Súd prvého stupňa odkázal na definície pojmov „osobné údaje“ a „spracovávanie osobných údajov“ uvedené v článku 2 písm. a) a b) nariadenia č. 45/2001 a v bode 105 napadnutého rozsudku z toho vyvodil, že na oznámenie údajov prenosom, rozširovaním alebo akoukoľvek inou formou dania k dispozícii sa teda vzťahuje definícia „spracovávania“ a samotné nariadenie č. 45/2001 tak nezávisle od nariadenia č. 1049/2001 stanovuje možnosť zverejniť niektoré osobné údaje.
- 24 V bode 106 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že článok 5 písm. a) alebo b) nariadenia č. 45/2001 stanovuje, aby spracovanie osobných údajov bolo zákonné, muselo byť nevyhnutné na výkon úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo na dodržanie právneho záväzku, ktorému podlieha osoba spracovávajúca údaje. Potom Súd prvého stupňa uviedol, že právo na prístup k dokumentom inštitúcií priznané občanom Únie a všetkým fyzickým a právnickým osobám, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v niektorom členskom štáte, stanovené v článku 2 nariadenia č. 1049/2001, predstavuje právny záväzok v zmysle článku 5 písm. b) nariadenia č. 45/2001. V dôsledku toho, pokiaľ teda nariadenie č. 1049/2001 ukladá povinnosť oznámenia údajov, ktoré predstavuje „spracovávanie“ v zmysle článku 2 písm. b) nariadenia č. 45/2001, článok 5 toho istého nariadenia robí toto oznámenie v tomto ohľade zákonným.

- 25 Pokiaľ ide o otázku preukázania nevyhnutnosti prenosu údajov stanovenú v článku 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001 a o právo dotknutej osoby namietať, stanovené v článku 18 tohto nariadenia, Súd prvého stupňa okrem iného rozhodol v bodoch 107 až 109 napadnutého rozsudku takto:

„107 Pokiaľ ide o povinnosť preukázať nevyhnutnosť prenosu údajov stanovenú v článku 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001, treba pripomenúť, že na prístup k dokumentom obsahujúcim osobné údaje sa uplatňuje nariadenie č. 1049/2001 a že podľa jeho článku 6 ods. 1 nie je žiadateľ povinný odôvodniť svoju žiadosť, a teda nemusí na účely získania prístupu k dokumentom preukázať nijaký záujem... V prípade, že sa osobné údaje prenášajú v rámci uplatňovania článku 2 nariadenia č. 1049/2001, ktorý stanovuje právo na prístup k dokumentom pre všetkých občanov Únie, sa teda na danú situáciu uplatní toto nariadenie, pričom žiadateľ nie je povinný preukazovať nevyhnutnosť zverejnenia v zmysle článku 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001. Ak by sa totiž vyžadovalo, aby žiadateľ preukázal nevyhnutnosť prenosu ako ďalšiu podmienku uloženú v nariadení č. 45/2001, táto požiadavka by bola v rozpore s cieľom nariadenia č. 1049/2001, čiže s čo najširším prístupom verejnosti k dokumentom inštitúcií.

- 108 Okrem toho vzhľadom na to, že prístup k dokumentu sa na základe článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 odmieta, pokiaľ by jeho zverejnenie viedlo k porušeniu ochrany súkromia a bezúhonnosti jednotlivca, prenos údajov, na ktorý sa táto výnimka nevzťahuje, nemôže v zásade poškodiť oprávnené záujmy dotknutých osôb v zmysle článku 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001.

- 109 Pokiaľ ide o právo dotknutej osoby namietať, článok 18 nariadenia č. 45/2001 stanovuje, že táto osoba má právo z presvedčivých a legitímnych dôvodov týkajúcich sa jej situácie kedykoľvek namietať voči spracovaniu údajov týkajúcich sa jej samej s výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje predovšetkým článok 5 písm. b) tohto nariadenia. Keďže teda spracovávanie uvedené v nariadení č. 45/2001 predstavuje právny záväzok v zmysle článku 5 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, dotknutá osoba nemá v zásade právo namietať. Keďže však článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 stanovuje výnimku z tohto právneho záväzku, treba na tomto základe zohľadniť vplyv zverejnenia údajov týkajúcich sa dotknutej osoby.“
- 26 Napokon Súd prvého stupňa dospel k záveru, že výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 by sa mala vykladať doslovne a týka sa len osobných údajov, ktoré by mohli konkrétne a skutočne porušiť ochranu súkromia a bezúhonnosti jednotlivca. Skúmanie týchto porušení sa musí vykonať vzhľadom na článok 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“), a na judikatúru vzniknutú na tomto základe.
- 27 Súd prvého stupňa dospel v bode 133 napadnutého rozsudku všeobecne a v bode 139 napadnutého rozsudku špecificky k záveru, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že konštatovala, že Bavarian Lager nepreukázala ani výslovný a legitímny účel, ani potrebu získať mená piatich osôb, ktoré sa zúčastnili na stretnutí z 11. októbra 1996 a ktoré po tomto stretnutí nesúhlasili s oznámením svojej totožnosti Bavarian Lager.
- 28 Pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa ochrany účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, stanovenú v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, Súd prvého stupňa

odmietol všeobecné uplatňovanie tohto ustanovenia a konkrétne dospel k záveru, že dôverné zaobchádzanie možno priznať osobám iným, ako je sťažovateľ a že táto ochrana je odôvodnená, len ak predmetné konanie ešte stále prebieha.

Konanie pred Súdnyim dvorom a návrhy účastníkov konania

²⁹ Uznesením predsedu Súdneho dvora z 13. júna 2008 sa vyhovel návrhu Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a Rady Európskej únie na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie. Na podporu návrhov Bavarian Lager sa vyhovel návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania podanému Fínskou republikou a Švédskym kráľovstvom a na podporu návrhov Bavarian Lager a Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov sa vyhovel návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania podanému Dánskym kráľovstvom.

³⁰ Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zrušil sporné rozhodnutie,

- s konečnou platnosťou rozhodol o otázkach, ktoré sú predmetom tohto odvolania, a

- zaviazal Bavarian Lager na náhradu trov konania vzniknutých Komisii v konaní na prvom stupni a v konaní o tomto odvolaní alebo, keby nemala úspech vo svojich návrhoch, zaviazal Bavarian Lager, aby znášala polovicu trov konania, ktoré jej vznikli v konaní na prvom stupni.

31 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok a

- zaviazal Bavarian Lager na náhradu trov konania.

32 Spojené kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhovel odvolaniu podanému Komisiou a návrhom, ktoré formulovala.

33 Bavarian Lager navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie Komisie ako celok a

- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania, ktoré vznikli Bavarian Lager v konaní na prvom stupni a v konaní o tomto odvolaní, alebo v prípade, že sa odvolaniu vyhovie, rozhodol, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.

- 34 Dánske kráľovstvo, Fínska republika, Švédске kráľovstvo a Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov navrhujú, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie ako celok.

O návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania

- 35 Listami z 11. a 13. novembra 2009 Komisia a Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov požiadali o opätovné otvorenie ústnej časti konania.
- 36 Súdny dvor môže v súlade s článkom 61 svojho rokovacieho poriadku bez návrhu, na návrh generálneho advokáta, ako aj na návrh účastníkov konania nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania, ak usúdi, že nemá dostatok informácií alebo že vec má byť rozhodnutá na základe tvrdenia, ku ktorému sa účastníci konania nevyjadrili (rozsudok z 8. septembra 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, C-42/07, Zb. s. I-7633, bod 31, ako aj citovaná judikatúra).
- 37 Komisia a Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov sa vo svojich žiadostiach vyjadrili, že návrhy generálnej advokátky vychádzajú z tvrdení, ktoré neboli prejednané ani na Súde prvého stupňa, ani na Súdnom dvore.

- 38 Súdny dvor dospel k záveru, že v predmetnom prípade má k dispozícii všetky informácie potrebné na rozhodnutie vo veci a že táto nemusí byť preskúmaná z hľadiska tvrdení, ktoré pred ním neboli prejednané.
- 39 Z tohto dôvodu nie je potrebné nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania.

O odvolaní

- 40 Komisia na podporu svojho odvolania uvádza tri dôvody:
- Súd prvého stupňa tým, že vyhlásil, že článok 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001 sa v predmetnom prípade neuplatňuje, došlo k nesprávnemu výkladu a uplatneniu článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001,
 - Súd prvého stupňa tým, že vykonal reštriktívny výklad podmienky uvedenej v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže vylúčil z pôsobnosti tohto nariadenia právnu úpravu Únie týkajúcu sa ochrany osobných údajov obsiahnutých v dokumente, a
 - pokiaľ ide o výklad článku 4 ods. 2 tretiu zarážku tohto nariadenia, Súd prvého stupňa nesprávne obmedzil ochranu dôvernosti vyšetrovaní iba na sťažovateľov a rozhodol, že predpokladom zachovania tejto dôvernosti je, aby vyšetrovanie ešte prebiehalo.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 41 Keďže prvé dva odvolacie dôvody sa vo veľkom rozsahu prekrývajú, treba ich preskúmať spoločne.
- 42 Komisia, ktorú podporuje Spojené kráľovstvo a Rada, v podstate tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v konštatovaniach týkajúcich sa uplatnenia výnimky stanovenej v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 a takto spôsobil neúčinnosť niektorých ustanovení nariadenia č. 45/2001.
- 43 Komisia uvádza, že Súd prvého stupňa rozhodol bez toho, aby vzal do úvahy druhú časť vety v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, ktorá stanovuje, že inštitúcie odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keby sa jeho zverejnením porušila ochrana súkromia a bezúhonnosti jednotlivca, „predovšetkým v súlade s právnymi predpismi spoločenstva týkajúcimi sa ochrany osobných údajov“. Súd prvého stupňa poskytol výklad výnimky stanovenej v tomto ustanovení iba vzhľadom na článok 8 EDLP a judikatúru vzniknutú na tomto základe.
- 44 Tento nesprávny výklad výnimky stanovenej v uvedenom článku 4 ods. 1 písm. b) by spôsobil neúčinnosť viacerých ustanovení nariadenia č. 45/2001 a najmä článku 8 písm. b) a článku 18 písm. a) tohto nariadenia.

- 45 Súd prvého stupňa podľa Komisie práve tým, že uprednostnil článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, ktorý stanovuje, že žiadateľ nie je povinný odôvodniť svoju žiadosť v rámci žiadostí o prístup verejnosti k dokumentom, spôsobil neúčinnosť článku 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001, ktorý ukladá adresátovi prenosu osobných údajov povinnosť preukázať potrebu zverejnenia týchto údajov.
- 46 Povinnosť preukázať sledovanie legitímneho cieľa, ktorú má adresát prenosu osobných údajov, stanovená v článku 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001 je jedným z kľúčových ustanovení celej právnej úpravy Únie týkajúcej sa ochrany údajov. Takto teda oznámenie osobných údajov uvedených v dokumente, ktorý má inštitúcia, predstavuje súčasne prístup verejnosti k dokumentu podľa nariadenia č. 1049/2001, ale aj spracovanie osobných údajov podľa nariadenia č. 45/2001, čo však Súd prvého stupňa nezohľadnil.
- 47 Komisia dodáva, že Súd prvého stupňa tým, že sa domnieval, že akákoľvek žiadosť o osobné údaje musí rešpektovať zákonnú povinnosť vyplývajúcu z práva verejnosti na prístup v zmysle článku 5 písm. b) nariadenia č. 45/2001, zbavil potrebného účinku článok 18 písm. a) toho istého nariadenia, ktoré zveruje dotknutej osobe právo kedykoľvek z presvedčivých dôvodov týkajúcich sa jej situácie namietať voči spracovaniu údajov týkajúcich sa jej samej.
- 48 Je potrebné zdôrazniť, že Súd prvého stupňa venoval značnú časť svojho odôvodnenia, najmä body 96 až 119 napadnutého rozsudku, skúmaniu vzťahu medzi nariadeniami č. 45/2001 a č. 1049/2001 a následne uplatnil v bodoch 121 až 139 tohto rozsudku kritériá, ktoré z toho vyvodil v predmetnom prípade.

- 49 Ako správne zdôraznil Súd prvého stupňa v bode 98 napadnutého rozsudku, pri skúmaní vzťahu existujúceho medzi nariadeniami č. 1049/2001 a č. 45/2001 na účely uplatnenia výnimky stanovenej v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 v prejednávanej veci treba pamätať na to, že uvedené nariadenia majú odlišné ciele. Cieľom prvého z týchto nariadení je zaistiť čo najväčšiu transparentnosť rozhodovacieho procesu orgánov verejnej moci, ako aj informácií, na ktorých sú založené ich rozhodnutia. Jeho cieľom je teda čo najviac uľahčiť výkon práva na prístup k dokumentom a podporiť riadny úradný postup. Cieľom druhého nariadenia je zabezpečiť ochranu základných slobôd a práv fyzických osôb, predovšetkým ich súkromia, pri spracovávaní osobných údajov.
- 50 Ako vyplýva z odôvodnenia č. 2 nariadenia č. 45/2001, normotvorca Únie mal zámer zriadiť „plne“ vyvinutý systém ochrany a považoval za potrebné podľa znenia odôvodnenia č. 12 tohto nariadenia, aby sa zabezpečilo „jednotné a zhodné uplatňovanie pravidiel ochrany základných práv a slobôd jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov... v celom spoločenstve“.
- 51 Podľa toho istého odôvodnenia č. 12 práva zverené dotknutým osobám na ich ochranu vzhľadom na spracovanie osobných údajov predstavujú pravidlá ochrany základných práv a slobôd. Podľa zámeru normotvorcu Únie právna úprava Únie týkajúca sa spracovania osobných údajov má slúžiť na ochranu základných slobôd a práv.
- 52 Podľa odôvodnení č. 7 a 14 nariadenia č. 45/2001 ide o „opatrenia, ktoré sú záväzné“ a vzťahujú sa „na každé spracovanie osobných údajov všetkými inštitúciami a orgánmi spoločenstva“ a „v akejkoľvek súvislosti“.

- 53 Nariadenie č. 1049/2001, ako vyplýva z jeho odôvodnenia č. 1, patrí do rámca zámeru vyjadreného v článku 1 druhom odseku EÚ, a to, že má znamenať nové štádium v procese vytvárania stále užšieho zväzku medzi národmi Európy, v ktorom sa rozhodnutia prijímajú čo najotvorenejším spôsobom a čo najbližšie k občanom.
- 54 Podľa odôvodnenia č. 2 tohto nariadenia otvorenosť umožňuje občanom tesnejšie sa zapájať do rozhodovacieho procesu a zaručuje, že v demokratickom systéme sa administratíva stáva legitímnejšou, efektívnejšou a zodpovednejšou voči občanovi.
- 55 Nariadenie č. 1049/2001 stanovuje ako všeobecné pravidlo prístup verejnosti k dokumentom inštitúcie, ale upravuje výnimky založené na niektorých verejných a súkromných záujmoch. Konkrétne odôvodnenie č. 11 tohto nariadenia pripomína, že „pri posudzovaní výnimiek majú orgány zohľadniť tie zásady v právnych predpisoch spoločenstva, ktoré sa týkajú ochrany osobných údajov vo všetkých oblastiach činnosti únie“.
- 56 Nariadenia č. 45/2001 a č. 1049/2001 boli prijaté v navzájom blízkych dátumoch. Neobsahujú ustanovenia upravujúce výslovne prednosť jedného nariadenia pred druhým. Je potrebné v zásade teda zabezpečiť ich plnú uplatniteľnosť.
- 57 Jedinou výslovnou väzbou medzi týmito dvoma nariadeniami je článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, ktorý stanovuje výnimku z prístupu k dokumentu v prípade, keby sa jeho zverejnením porušila ochrana súkromia alebo bezúhonnosti jednotlivca, predovšetkým v súlade s právnou úpravou Únie týkajúcou sa ochrany osobných údajov.

- 58 V bodoch 111 až 120 napadnutého rozsudku však Súd prvého stupňa obmedzil uplatnenie výnimky stanovenej v tomto ustanovení na situácie, keď dochádza k porušeniu súkromia alebo bezúhonnosti jednotlivca v zmysle článku 8 EDLP a judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva bez toho, aby zohľadnil právnu úpravu Únie týkajúcu sa ochrany osobných údajov, najmä nariadenie č. 45/2001.
- 59 Je potrebné poznamenať, že Súd prvého stupňa tým, že tak konal, porušil znenie článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, ktoré je nedeliteľným ustanovením a vyžaduje, aby sa prípadný dosah na súkromie a bezúhonnosť jednotlivca vždy skúmal a posúdil v súlade s právnou úpravou Únie týkajúcou sa ochrany osobných údajov a to najmä s nariadením č. 45/2001.
- 60 Článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 zriadil špecifický a posilnený režim ochrany osoby, ktorej osobné údaje by prípadne mohli byť oznámené verejnosti.
- 61 Podľa článku 1 ods. 1 nariadenia č. 45/2001 je cieľom tohto nariadenia chrániť „základné práva a slobody fyzických osôb, a najmä ich právo na súkromie vzhľadom na spracovávanie osobných údajov“. Toto ustanovenie neumožňuje oddelenie prípadov spracovania osobných údajov do dvoch kategórií, teda kategórie, v ktorej by sa toto spracovanie skúmalo výlučne na základe článku 8 EDLP a judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcej sa tohto článku, a inej kategórie, v ktorej by uvedené spracovanie podliehalo ustanoveniam nariadenia č. 45/2001.

- 62 Z prvej vety odôvodnenia č. 15 nariadenia č. 45/2001 vyplýva, že normotvorca Únie sa odvolával na potrebu uplatnenia článku 6 EÚ a prostredníctvom toho aj článku 8 EDLP, „ak takéto spracovanie realizujú inštitúcie alebo [a – *neoficiálny preklad*] orgány spoločenstva pri výkone činností spadajúcich mimo pôsobnosť tohto nariadenia, najmä tých, ktoré sú stanovené v hlavách V a VI Zmluvy [o EÚ v znení pred Lisabonskou zmluvou]“. Na druhej strane sa takýto odkaz nejaví byť potrebným pre zaobchádzanie v rámci výkonu činností patriacich do pôsobnosti uvedeného nariadenia, keďže v takýchto prípadoch je to zjavne samotné nariadenie č. 45/2001, ktoré sa uplatní.
- 63 Z toho vyplýva, že keď je cieľom žiadosti založenej na nariadení č. 1049/2001 získať prístup k dokumentom obsahujúcim osobné údaje, ustanovenia nariadenia č. 45/2001 sa v plnej miere uplatnia, vrátane článkov 8 a 18 tohto nariadenia.
- 64 Súd prvého stupňa tým, že nezohľadnil odkaz v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 na právnu úpravu Únie týkajúcu sa ochrany osobných údajov a tým na nariadenie č. 45/2001, priamo odmietol v bode 107 napadnutého rozsudku uplatnenie článku 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001 a v bode 109 napadnutého rozsudku uplatnenie článku 18 tohto nariadenia. Uvedené články však predstavujú podstatné ustanovenia režimu ochrany zriadeného nariadením č. 45/2001.
- 65 V dôsledku toho osobitný a zužujúci výklad Súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, nezodpovedá rovnováhe, ktorú normotvorca Únie chcel stanoviť medzi oboma predmetnými nariadeniami.

- 66 V predmetnom prípade z dokumentov v spise a najmä zo sporného rozhodnutia vyplýva, že v nadväznosti na žiadosti Bavarian Lager zo 4. mája 1998, z 5. decembra 2003 a z 9. februára 2004 Komisia jej zaslala dokument obsahujúci zápisnicu zo stretnutia z 11. októbra 1996 s vybielenými piatimi menami. Z týchto piatich mien tri osoby sa Komisii nepodarilo skontaktovať s cieľom poskytnúť súhlas a dve osoby sa výslovne vyjadrili proti zverejneniu ich identity.
- 67 Na účely odmietnutia plného prístupu k tomuto dokumentu Komisia vychádzala z článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 a z článku 8 nariadenia č. 45/2001.
- 68 Je potrebné uviesť, že v bode 104 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa tým, že skúmal článok 2 písm. a) nariadenia č. 45/2001, teda definíciu pojmu „osobné údaje“, správne konštatoval, že krstné mená a priezviská možno považovať za osobné údaje.
- 69 Takisto správne dospel k záveru v bode 105 tohto rozsudku, keď skúmal článok 2 písm. b) uvedeného nariadenia, teda definíciu pojmu „spracovávanie osobných údajov“, že oznámenie takýchto údajov patrí do definície „spracovania“ v zmysle toho istého nariadenia.
- 70 Súd prvého stupňa teda správne v bode 122 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že zoznam účastníkov stretnutia z 11. októbra 1996 uvedený v zápisnici z tohto stretnutia obsahuje osobné údaje v zmysle článku 2 písm. a) nariadenia č. 45/2001, keďže osoby, ktoré sa na tomto stretnutí zúčastnili, v ňom možno identifikovať.

- 71 Preto rozhodujúcou otázkou je to, či Komisia mohla poskytnúť prístup k dokumentu obsahujúcemu päť mien účastníkov stretnutia z 11. októbra 1996 v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 a nariadením č. 45/2001.
- 72 Najprv je potrebné uviesť, že Bavarian Lager mohla mať prístup k všetkým informáciám týkajúcim sa stretnutia z 11. októbra 1996, vrátane názorov, ktoré účastníci vyjadrili z titulu svojho profesionálneho zaradenia.
- 73 Komisia v rámci prvej žiadosti Bavarian Lager zo 4. mája 1998 žiadala od účastníkov stretnutia z 11. októbra 1996 súhlas s cieľom zverejniť ich mená. Ako Komisia uvádza v rozhodnutí z 18. marca 2003, toto konanie bolo v súlade s požiadavkami smernice 95/46, ktoré platili v danej dobe.
- 74 Po novej žiadosti z 5. decembra 2003, ktorú zaslala Bavarian Lager Komisii, aby jej zaslala celú zápisnicu zo stretnutia z 11. októbra 1996, Komisia 27. januára 2004 oznámila Bavarian Lager, že vzhľadom na nadobudnutie platnosti nariadení č. 45/2001 a č. 1049/2001 bude musieť spracovať túto žiadosť v osobitnom režime týchto nariadení, najmä vzhľadom na článok 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001.
- 75 Či už v rámci pôvodného režimu smernice 95/46 alebo režimu podľa nariadení č. 45/2001 a č. 1049/2001 Komisia správne preverila, či existuje súhlas dotknutých osôb na účely zverejnenia osobných údajov, ktoré sa ich týkajú.

- 76 Je potrebné konštatovať, že Komisia tým, že zverejnila znenie sporného dokumentu bez piatich mien účastníkov stretnutia z 11. októbra 1996, neporušila ustanovenia nariadenia č. 1049/2001 a dostatočne si splnila svoju povinnosť transparentnosti.
- 77 Komisia tým, že požadovala, aby pokiaľ ide o päť osôb, ktoré neposkytli svoj výslovný súhlas, Bavarian Lager preukázala potrebu prenosu týchto osobných údajov, dodržala ustanovenia článku 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001.
- 78 Keďže Bavarian Lager neposkytla žiadne výslovné ani legitímne odôvodnenie, ani žiadny presvedčivý argument s cieľom preukázať potrebu prenosu týchto osobných údajov, Komisia nemohla porovnať rôzne záujmy predmetných subjektov. Nemohla ani preveriť, či nie je nijaký dôvod predpokladať, že týmto prenosom by mohli byť dotknuté legitímne záujmy dotknutých osôb, ako to stanovuje článok 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001.
- 79 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia oprávnene zamietla žiadosť o prístup k celej zápisnici zo stretnutia z 11. októbra 1996.
- 80 V dôsledku toho sa Súd prvého stupňa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel v bodoch 133 a 139 napadnutého rozsudku k záveru, že Komisia v predmetnom prípade nesprávne uplatnila článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 a konštatovala, že Bavarian Lager nepreukázala ani výslovný a legitímny účel, ani potrebu získať celý predmetný dokument.

81 Vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné bez toho, aby bolo nevyhnutné skúmať iné argumenty a dôvody účastníkov konania, zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zrušil sporné rozhodnutie.

O dôsledkoch zrušenia napadnutého rozsudku

82 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Súdu prvého stupňa sám právoplatne rozhodnúť o veci samej, ak to stav konania dovoľuje.

83 V prejednávanej veci ide o tento prípad.

84 Ako Súdny dvor konštatoval v bodoch 69 a 73 tohto rozsudku, sporné rozhodnutie neporušilo ustanovenia nariadení č. 45/2001 a č. 1049/2001.

85 Žaloba o neplatnosť podaná Bavarian Lager proti uvedenému rozhodnutiu musí byť v dôsledku toho zamietnutá.

O trovách

- 86 Podľa článku 122 prvého odseku Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 69 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 69 ods. 4 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastník konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Súdny dvor môže rozhodnúť, že vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.
- 87 Keďže Komisia navrhla zaviazat' Bavarian Lager na náhradu trov konania a Bavarian Lager v rámci odvolania nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania týkajúcich sa tohto odvolania.
- 88 Keďže Komisia navrhla zaviazat' Bavarian Lager aj na náhradu trov konania v prvom stupni a žaloba podaná na Súde prvého stupňa bola zamietnutá, je opodstatnené zaviazat' Bavarian Lager na náhradu trov konania týkajúcich sa konania v prvom stupni.
- 89 Dánske kráľovstvo, Fínska republika, Švédске kráľovstvo, Spojené kráľovstvo, Rada a Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 8. novembra 2007, Bavarian Lager/Komisia (T-194/04), sa zrušuje v rozsahu, v akom zrušil rozhodnutie Komisie z 18. marca 2004, ktorým sa zamietá žiadosť o prístup k celej zápisnici zo stretnutia z 11. októbra 1996 obsahujúcej všetky mená, a v rozsahu, v akom uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania The Bavarian Lager Co. Ltd.**
- 2. Žaloba The Bavarian Lager Co. Ltd proti rozhodnutiu Komisie z 18. marca 2004, ktorým sa zamietá žiadosť o prístup k celej zápisnici zo stretnutia z 11. októbra 1996 obsahujúcej všetky mená, sa zamietá.**
- 3. The Bavarian Lager Co. Ltd je povinná nahradiť trovy konania vzniknuté Európskej komisii tak v rámci konania o odvolaní, ako aj konania na prvom stupni.**
- 4. Dánske kráľovstvo, Fínska republika, Švédske kráľovstvo, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, Rada Európskej únie a Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy